

Bez trika můžeš, ale ne jako žena

Samostuduj · 2026

Horký den na koupališti. Muž si sundá tričko a nikdo nehne ani brvou. Žena vedle něj udělat to samé nemůže — a když to udělá, může se to řešit jako pohoršení, někdy rovnou jako přestupek. Na tom ale vlastně tolik nezáleží, protože má stud za svůj hrudník tak hluboce zakořeněný, že ji to ani nenapadne. Stejně slunce, stejné místo, stejná část těla: hrudník. **Jediný rozdíl je pohlaví.**

Nejde o slušnost. Jde o pohlaví. A v tom je ten rozdíl.

Stejné tělo, dvojitý metr

Zkuste popsat, co přesně je na ženském hrudníku nemravného, aniž byste zmínili pohlaví. Nejde to. Není to o nahotě jako takové — mužská bradavka je vidět úplně běžně. Není to o hygieně ani o zdraví. Zbývá jediné vysvětlení: tělo je „nevhodné“ jen proto, že patří ženě.

— Muž se svlékne, aby se zchladil. Žena má být zahalená, i když je jí horko.

— Mužský hrudník na plakátu je v pohodě. Ženský je ale provokace.

— Kojící matky si přes sebe dávají látku. Otec bez trika s dítětem v náručí je prostě táta na pláži.

Zvyk, ne příroda

Připadá nám to jako přírodní zákon. Není. Ještě ve 30. letech 20. století mohli být muži v USA zatčeni za holý hrudník na pláži — dnes to nepřijde divné nikomu. Hranice slušnosti se posunula. To, co dnes bereme jako „odjakživa dané“, je jen zvyk. A co se naučilo, se dá odnaučit.

„Ale ženská prsa jsou přece sexuální.“

Jsou — protože jsme se je tak naučili vidět. Prsa především kojí děti; jejich sexuální význam je kulturní vrstva, ne biologická nutnost. V řadě kultur, i v naší vlastní minulosti, odhalený ženský hrudník žádné pohoršení nevyvolával.

A hlavně: sexuální náboj je v očích toho, kdo se dívá — ne v těle toho, kdo se opaluje. Kdybychom zakázali každou část těla, která někoho vzruší, všichni bychom chodili v nikábech (celotělové závoje, které vyvstanou na mysl, když se mluví o "Arabech"). Odpovědnost za cizí pohled nemůže nést ten, kdo se jen chce zchladit.

Naučený stud

Nikdo se nerodí se studem za vlastní tělo. Malé dítě běhá bez trika a nic mu na tom nepřijde. Pocit, že hrudník je něco, co se musí schovávat, se nikde nebere sám — vštěpuje se.

A ten stud nikoho nechrání. Jen učí půlku lidí být nesvá ve vlastní kůži. Navíc se točí v kruhu: schováváme to, protože se to bere jako nemístné — a bere se to jako nemístné právě proto, že to schováváme.

„A co děti?“

Děti vidí holé mužské hrudníky denně a nic se neděje. Hrudník je hrudník. Stud nevychází z těl — učí se z reakcí dospělých. Tam, kde je nahé tělo běžné (sauna, naturistická pláž, vlastní rodina), ho děti berou jako samozřejmost.

Rovnost není povinnost

Nikdo nikoho nechce svlékat. Kdo se chce zahalit, ať tak samozřejmě udělá.

Rovnost tady znamená jen jedno: **stejné právo pro stejné tělo**. Přestat trestat jedno pohlaví za to, že má hrudník.

Když totéž není nemravné na muži, není to nemravné ani na ženě.